

pågældende geodatasæt eller den pågældende geodatatjeneste. Det foreslås, at sådanne afgørelser kan påklages til den myndighed, der er klageinstans i forhold til afgørelsen eller behandlingen af den sag, som de pågældende oplysninger hidrører fra. Dette er i overensstemmelse med bestemmelserne i lov om offentlighed i forvaltningen og lov om aktindsigt i miljøoplysninger om påklage af afgørelser om aktindsigt.

Til § 7

Forslaget gennemfører Inspire-direktivets artikel 14, stk. 1, 2 og 4, om mulighederne for opkrævning af gebyr for offentlighedens anvendelse af geodatasæt og geodatatjenester via Danmarks Inspire-geoportal.

Til stk. 1

Søge- og visningstjenester som nævnt i forslaget § 4, stk. 1, nr. 1 og 2, skal efter Inspire-direktivets artikel 14, stk. 1, som hovedregel stilles gratis til rådighed for offentligheden.

Til stk. 2

Efter Inspire-direktivet kan offentlige myndigheder i visse tilfælde opkræve gebyr for levering af visningstjenester, hvis gebyret sikrer vedligeholdelsen af geodatasættene eller geodatatjenesterne. Gebyr vil navnlig kunne opkræves i tilfælde, der omfatter meget store mængder data, der ofte opdateres. Gebyret skal fastsættes således, at det i det væsentlige dækker omkostningerne ved levering af de pågældende geodatasæt eller geodatatjenester. Bestemmelsen giver således offentlige myndigheder hjemmel til at fastsætte gebyr for anvendelsen af deres visningstjenester. Gebyr skal efter forslaget § 4 kunne betales via e-handelstjenester. Miljøministeren kan efter forslaget § 7, stk. 5, fastsætte bestemmelser om, hvorledes gebyr skal fastsættes af myndighederne.

Til stk. 3

Offentlige myndigheder, som leverer de øvrige tjenester, som er nævnt i § 4, stk. 1, kan opkræve gebyr for brugen. Bestemmelsen giver således hjemmel til at fastsætte gebyr for anvendelsen af disse tjenester. Myndigheder, som allerede har hjemmel til at levere geodatasæt eller geodatatjenester mod betaling, vil kunne fortsætte hermed efter de hidtidige takster.

Til stk. 4

For visse tjenester gælder, at gebyr skal kunne betales via e-handelstjenester. Dette gælder efter Inspire-direktivets artikel 14, stk. 4, for visningstjenester, downloadtjenester og tjenester, som gør det muligt at aktivere geodatatjenester, som er nævnt henholdsvis i

forslagets § 4, stk. 1, nr. 2, 3 og 5. Direktivet giver endvidere mulighed for, at disse tjenester kan være omfattet af ansvarsfraskrivelse, kliklicens eller om nødvendigt licens. Ved kliklicens forstås, at der betales licens i forbindelse med, at det pågældende billede vises eller downloades. Bestemmelsen giver således offentlige myndigheder hjemmel til at fastsætte sådanne bestemmelser for levering af tjenester af de nævnte arter.

Til stk. 5

Som nævnt i bemærkningerne til stk. 2 og 4 indeholder Inspire-direktivet en række begrænsninger for fastsættelse af gebyr og betingelser for at opkræve gebyr. Miljøministeren bør derfor kunne fastsætte bestemmelser om, hvorledes gebyr for visningstjenester, som omfattes af stk. 2, fastsættes, og om hvorledes betingelserne efter stk. 4 overholdes. Med forslaget § 5 bemyndiges miljøministeren til at fastsætte bestemmelser herom.

Som nævnt i bemærkningerne til stk. 2 vil gebyr for visningstjenester navnlig kunne opkræves i tilfælde, der omfatter meget store mængder data, der ofte opdateres. Gebyret skal fastsættes således, at de i det væsentlige dækker omkostningerne ved levering af de pågældende geodatasæt eller geodatatjenester.

I tilfælde, hvor geodatasæt videreanvendes, gælder bestemmelserne om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

Til § 8

Forslaget gennemfører Inspire-direktivets artikel 17 om, at geodatasæt og geodatatjenester gensidigt skal stilles til rådighed for andre offentlige myndigheder og for andre landes offentlige myndigheder. Geodatasæt og geodatatjenester skal endvidere stilles til rådighed for EU's institutioner eller organer og kan også stilles til rådighed for organer, som er oprettet ved internationale aftaler, som EU og EU-medlemslandene er part i.

Til stk. 1

Efter Inspire-direktivets artikel 17, stk. 1, skal hvert EU-medlemsland vedtage foranstaltninger, der gør det muligt for dets offentlige myndigheder at stille geodatasæt og geodatatjenester til rådighed for hinanden. Disse foranstaltninger skal sætte myndighederne i stand til at få adgang til geodatasæt og geodatatjenester og at anvende og udveksle disse for at udføre offentlige opgaver, der kan få virkning for miljøet.

Bestemmelsen om, at geodatasæt og geodatatjenester gensidigt skal stilles til rådighed, omfatter offentlige myndigheder som nævnt i forslaget § 2, stk. 2,